

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1525. usque ad annum 1529

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1769

VD18 90118480

§. 41. Quidam sacræ paginæ textus a quodam Spiritu Zwinglio suggestus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66472](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66472)

§. XLI.

Sæcul. XVI.
A.C. 1526.

Quidam sacræ pagine textus a quodam Spiritu Zwinglio suggestus.

Duodecimo post die Zwinglius somnium habuit, quod ipse in præfato libro refert, & si verbis ejus fides adhibenda, existimabat se cum Tigurinæ Urbis Tabulario in arenam descendisse, hunc vero Missæ abrogationi vehementer obstitisse, atque in maximas Zwinglium redegisse angustias, eoquod ex verbis Christi Domini: *Hoc est corpus meum*, invicte probari contenderet, quod panis transmutetur in Christi corpus; „ In arcto prehensus, pergit Zwinglius, inopinato Phantasma vidi (*atrum an album fuerit* se non meminisse profitetur) quod his verbis me alloquebatur: Ignave, quare non objicis ea, quæ in Exodo leguntur: „ *Est Phasæ, hoc est transitus Domini*, en quomodo res significanta, id est, *transitus* tribuatur signo, „ nempe *Agno*. Agnus dicitur esse Phasæ, ideo, quia illius signum est. „ Hoc somnium, quamvis omnino frivolum esset, nihilominus a Zwinglio cœlestis instar admonitionis habebatur, ipseque hanc imaginationis illusionem serio referebat, indeque falsam, quam claris adeo Christi verbis: *Hoc est corpus meum*

Hospinian. 2. part p. 25. Et 26. Zwingl. in subsid. de Eucharist.

Sæcul. XVI. attribuit, explicationem confirmabat,
A.C. 1526. hujus tamen Hæresiarchæ Sectatores
 contendunt, quod Zwinglius asserens
 se ignorare, an Spiritus, quem in som-
 nio vidit, *ater non albus esset*, duntaxat
 insinuare voluerit, hunc Spiritum dig-
 nosci, haud potuisse. *Ast*, inquit Bos-
 fuetus, *hoc ipso, quod Spiritus ipse late-
 re voluerit, characterem spiritus maligni
 præsefert. Verum & hic nullum Zwinglius
 subsidium habet: hæc enim verba: Agnus
 est Phase, seu transitus Domini, nullate-
 nus significant, quod Agnus sit figura
 transitus; id enim hebraico sermone sat
 familiare est, quod verbum Sacrificium
 subintelligatur; sic peccatum simpliciter
 idem est ac Sacrificium pro peccato, &
 transitus seu Pascha simpliciter sumptum
 est Sacrificium transitus seu Paschatis,
 hoc idem quoque sacer Codex paulo in-
 ferius ipsemet explicat, dum fusiori ser-
 mone affirmat, agnum non esse Phase
 seu transitum, sed transitus victimam.*
 Cum igitur ceteræ factiones novæ, at-
 que existimatæ hujus reformationis mi-
 nus credulæ essent, quam Zwinglius,
 non deerant quamplurimi, qui ejus ex-
 plicationem omnino rejiciebant; unde
 Lutherani circa hunc articulum in va-
 rias rursus sectas scindebantur. Luthe-
 rus enim hæc verba: *Hoc est corpus me-
 um, juxta literalem eorum sensum intel-
 lexit,*

lexit, admisitque, quod Christus Domi-
 nus in Evcharistia præsens sit, quamvis
 simul cum sacratissimo ejus corpore pa-
 nis adesset, ex quo tamen inepta resul-
 tat conjunctio. Ex adverso Oecolam-
 padius contendebat, hoc verbum *Cor-
 pus* accipiendum esse pro figura corporis:
 Carolstadius vero metonymiam colloca-
 vit in verbo *hoc*, ac Zwinglius in verbo *est*.

Sæc XVI.

A.C 1526.

§. XLII.

*Primus Oecolampadii liber de
 Evcharistia.*

Ut autem Oecolampadius suam tuere-
 tur sententiam, speciale conscripsit
 opusculum, cui titulus: *Vera expositio
 verborum Christi Domini: Hoc est corpus
 meum; & hic ipse liber primus est, qui
 circa hoc argumentum in lucem prodiit.*
 Mox autem quatuordecim Lutheranæ
 Sectæ Ministri conventu Hallæ habito
 adversus Oecolampadium librum con-
 scripserunt, cui titulus *Syngramma* seu
 Scriptum commune. Adscribebatur hæc
 lucubratio Joanni Brentio, qui postmo-
 dum ubiquistarum caput evasit. Verum
 huic Oecolampadius aliud opposuit opus,
 quod *Antisyngramma de Cæna Domini* in-
 scripsit. Brentii librum Joannes Agri-
 cola Germanice reddidit, Lutherus ve-
 ro approbavit, adjecta præfatione, in
 qua hæc asseruit: *Tot capita, tot sen-
 sus*